

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/145/2020
Identifikačné číslo spisu: 1314207402
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1314207402.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobcov 1/ H. F., bytom U., K. Q. X, 2/ G. X., bytom R., A. X. X, 3/ H. A., bytom R., A. X. X, 4/ Š. F., bytom Y., I. R. Č. T. XX, 5/ H. F., bytom Y., W. XE, 6/ D. X., bytom Y., Y. XX, zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Daniel Chovanec, so sídlom v Bratislave, Čajakova 25, proti žalovanému U., so sídlom v X., Y., IČO: XX XXX XXX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o. so sídlom v Košiciach, Kmeťova 24, o vypratanie a odstránenie reklamného zariadenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 11C/106/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2019 sp. zn. 7 Co 398/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovia 1/ až 6/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 26. júna 2019 sp .zn. 7 Co 398/2015 na odvolanie žalovaného zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III. z 23. septembra 2014 č. k. 11C/106/2014 - 39 vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v obci T. U., zapísanú na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. T. U. ako parcela registra „O.“ s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: orná pôda, o výmere 4 793 m², do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. zmenil tak, že žalovaný je povinný odstrániť reklamné, informačné a propagačné zariadenie (billboard), ktorého umiestnenie bolo povolené rozhodnutím obce T. U. zo dňa 26.6.2002, č.j. XXX/XXXX, a to z pozemku parcely registra „O.“ s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: orná pôda, o výmere 4 793 m² zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. T. U., obec T. U., do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku III. potvrdil a rozhodol, že žalobcovia 1/ až 6/ majú proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. Odvolací súd ako prvoradá konštatoval, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.6.2016 (ďalej len O.s.p.). O odvolaní žalovaného rozhodoval po nadobudnutí

účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

1.2. Z obsahu spisu pre odvolací súd vyplynulo, že žalobou z 27.3.2014 sa žalobcovia domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť vypratať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v obci T. U., zapísanú na LV č. XXXX pre k.ú. T. U. ako parcela registra „O.“ s parc. č. XXXX/XXX o výmere 4 665 m², druh pozemku orná pôda, a povinnosť odstrániť reklamné, informačné a propagačné zariadenie (billboard), ktorého umiestnenie bolo povolené rozhodnutím obce T. U. zo dňa 26.6.2002, č.j. XXX/XXXX, a to z pozemku parcely registra „O.“ s parc. č. XXXX/XXX, o výmere 4 665 m², druh pozemku orná pôda zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. T. U., obec T. U.. Žalobu odôvodnili tým, že ako prenajímatelia uzatvorili so žalovaným ako nájomcom dňa 1.3.2002 zmluvu o prenájme nehnuteľností, na základe ktorej prenechali žalovanému časť nehnuteľnosti - pozemku parc. č. XXXX/X o celkovej výmere 75 566 m² nachádzajúcej sa v obci T. U., k.ú. T. U. vedeného na LV č. XXXX, pričom predmetom nájmu bol pozemok o výmere 250 m². Účelom nájmu bola inštalácia a prevádzkovanie informačného, propagačného a reklamného zariadenia (billboard) na prenajatom pozemku. Dňa 12.4.2002 bol zároveň uzatvorený dodatok č. 1 k zmluve o prenájme. Zmluva o prenájme bola tak uzatvorená na dobu určitú 10 rokov od nadobudnutia jej účinnosti, t. j. od 1.3.2002. Umiestnenie billboardu bolo povolené rozhodnutím obce T. U. zo dňa 26.6.2002, č.j. XXX/XXXX, ktoré bolo vydané na dobu trvania 5 rokov od 28.5.2001. Na základe Geometrického plánu č. XX-X/XXXX zo dňa 8.8.2006, overeným Správou katastra Y. pod č. XXXX/XX bola pôvodná parcela registra „P.“ s parc. č. XXXX/X rozdelená na dve nové parcely registra „O.“, a to parcela s par. č. XXXX/XXX o výmere 70 901 m² a parcela s parc. č. XXXX/XXX o výmere 4 665 m². Prenajatá časť pozemku o výmere 250 m² sa nachádza na novej parcele s parc. č. XXXX/XXX zapísanej na LV č. XXXX pre k.ú. T. U.. Nakoľko žalovaný užíval prenajatý pozemok na dohodnutý účel a žalobcovia nepodali na súd žalobu o vypratanie prenajatého pozemku do 30 dní odo dňa skončenia pôvodného nájmu, nájomný vzťah sa obnovil najprv na jeden rok, t.j. do 1.3.2013 a potom opätovne na rok, t.j. do 1.3.2014. S poukazom na skutočnosť, že doba obnoveného nájmu uplynula dňa 1.3.2014 a žalovaný pozemok užíval naďalej, boli žalobcovia nútení podať žalobu na vypratanie pozemku, aby zabránili ďalšiemu obnoveniu zmluvy o prenájme na ďalší rok. Vzhľadom k podanej žalobe nájom podľa zmluvy o prenájme zanikol ku dňu 1.3.2014.

1.3. Súd prvej inštancie v rámci prípravy pojednávania doručoval žalovanému žalobný návrh ako aj predvolanie na pojednávanie na adresu sídla žalovaného, ktorú mal zapísanú v Obchodnom registri. Zásielka sa súdu prvej inštancie dňa 24.7.2014 vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Pojednávania, ktoré sa konalo dňa 23.9.2014, sa žalovaný nezúčastnil a svoju neprítomnosť neospravedlnil.

1.4. Uznesením zo dňa 1.4.2019, č. k. 7Co/398/2015-149 odvolací súd rozhodol tak, že v konaní namiesto žalobcu 1/ pokračuje s H. F., narodenou XX.XX.XXXX, na ktorú ako dedičku po J. F., narodenej XX.X.XXXX, ktorá nadobudla vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti dedením po žalobkyni 1/, prešlo dedením vlastnícke právo k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území T. U., zapísanej na LV č. XXXX, a to pozemok parc. č. XXXX/X ako orná pôda o výmere 4 793 m² v podiele 6/18, o ktorej vypratanie sa koná v tomto súdnom spore.

1.5. Odvolací súd z obsahu spisu ďalej zistil, že na základe Geometrického plánu č. XX-X/XXXX zo dňa 8.8.2006 bola pôvodná parcela registra „P.“ s parc. č. XXXX/X rozdelená na dve nové parcely registra „O.“, a to parcela s par. č. XXXX/XXX o výmere 70 901 m² a parcela s parc. č. XXXX/XXX o výmere 4 665 m². Z oznámenia Okresného úradu Y. odvolací súd zistil, že z parciel s parc. č. XXXX/XXX a XXXX/XXX boli vytvorené parcely XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a 2XXX, pričom tieto boli do katastra nehnuteľností zapísané rozhodnutím Okresného úradu Y., pozemkového a lesného odboru č. OÚ-Y-R.-XXXX/XXX-XX/MA zo dňa 21.3.2016 o schválení vykonania PPÚ v k.ú. T. U.. Parcela s parc. č. XXXX bola rozdelená zápisom geometrického plánu č. XX/XXXX úradne overeného katastrálnym odborom dňa 13.10.2016 na parcelu č. XXXX/X a XXXX/X. V zmysle Polohového zamerania betónových základov pre billboard vyhotoveného M. X. dňa 8.12.2017, sa billboard nachádzal na novovytvorenom pozemku s parc. č. XXXX/X.

1.6. Z listu vlastníctva č. XXXX odvolací súd zistil, že vlastníckmi pozemku parc. č. XXXX/X o výmere 4 793, druh pozemku orná pôda, nachádzajúci sa v okrese Y., obec T. U., katastrálne územie T.E. U. sú žalobcovia 1/ až 6/.

1.7. Žalobca v odvolaní dôvodil, že súd prvej inštancie pochybil, keď porušil ustanovenie § 114 O.s.p., nakoľko žalovanému nedoručil žalobný návrh a nepoučil ho v súlade s ustanovením § 120 ods. 4 O.s.p.

K danej námietke odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v súlade s § 114 ods. 2 O.s.p. bol povinný doručiť žalobný návrh žalovanému spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk ako aj poučiť žalovaného podľa § 120 ods. 4 O.s.p., t.j. že všetky dôkazy a skutočnosti musí žalovaný predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie doručoval žalovanému na adresu jeho sídla zásielku do vlastných rúk, ktorá podľa doručenky obsahovala okrem predvolania na pojednávanie aj výzvu a návrh. Doručovaná výzva na vyjadrenie sa k žalobnému návrhu súdu prvej inštancie zo dňa 23.6.2014 obsahovala aj poučenie žalovaného v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., keď v nej súd prvej inštancie uviedol, že účastníci sú povinní predložiť alebo označiť dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Zásielka sa súdu prvej inštancie vrátila dňa 24.7.2014 ako nedoručená z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote. Z doručenky zároveň vyplýva, že ju poštový doručovateľ doručoval na adresu sídla žalovaného dňa 30.6.2014, následne opakovane dňa 1.7.2014 a v ten istý deň bola uložená na pošte, kde si ju žalovaný nevyzdvihol. Zásielka sa vrátila súdu prvej inštancie, čím došlo k splneniu podmienok fikcie jej doručenia v zmysle § 48 ods. 1 O.s.p. Zásielka bola preto považovaná za doručeníu žalovanému po troch dňoch od jej vrátenia, t.j. 27.7.2014, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za žalovaného, sa o nej nedozvedel. Z uvedeného bolo zrejmé, že žalovaný neopodstatnene vytýkal, že súd prvej inštancie mu nedoručil žalobný návrh a nepoučil ho v súlade s ust. § 120 ods. 4 O.s.p., keď bolo preukázané že zásielka spolu so žalobným návrhom a výzvou na vyjadrenie bola žalovanému doručovaná, a v zmysle fikcie bola žalovanému doručená, a to napriek tomu, že si ju neprevzal. Na základe uvedeného je zrejmé, že súd postupoval v súlade s ustanovením § 114 ods. 2 O.s.p., preto odvolací súd považuje odvoláciu námietku žalovaného za neopodstatnenú.

1.8. Zároveň žalovaný dôvodil, že v konaní nemohol namietať svoju pasívnu legitímáciu vo vzťahu k II. výroku napadnutého rozsudku poukazujúc na to, že už nie je vlastníkom billboardu, nakoľko ešte v roku 2010 previedol vlastnícke právo k nemu na spoločnosť Z. Y.N..K. a vykonáva už len správu zariadenia na základe zmluvy o výkone správy č. XXXX/XX zo dňa 2.1.2010. Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť sporových strán vyplývajúcich z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá zo strán, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí a súd žalobe vyhovie vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Súdom vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súdom prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal z nájomnej zmluvy, v zmysle ktorej žalovaný ako nájomca bol oprávnený užívať pozemok za účelom inštalácie a prevádzkovania informačného, propagačného a reklamného zariadenia - billboardu počas doby trvania nájmu. Zároveň v zmysle súdom prvej inštancie vykonaného dôkazu, ktorým bolo Rozhodnutie obce T. U., bolo žalovanému povolené umiestnenie reklamného, informačného a propagačného zariadenia. Na základe uvedeného je zrejmé, že umiestnenie a správa billboardu bolo hlavným účelom uzatvorenia nájomného vzťahu. Vzhľadom k tomu, že nájomný vzťah bol ukončený, zaniklo žalovanému právo užívať pozemok, na ktorom bol umiestnený billboard. Žalovanému zánikom nájmu vznikla povinnosť billboard z pozemku odstrániť. Vzhľadom k tomu, že billboard bol stále umiestnený na pozemku, žalobcovia dôvodne žiadali, aby billboard bol odstránený práve zo strany nájomcu, t.j. žalovaným, ktorý aj pokiaľ by nebol vlastníkom billboardu, ponechal jeho umiestnenie na pozemku, ktorý mal v nájme, t.j. nachádzal sa tam aj naďalej s jeho privolením. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nevhliadol nijaký dôvod, pre ktorý by daná povinnosť nemala byť žalovanému uložená.

1.9. Žalovaný svoje odvolanie odôvodnil tiež tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Odvolací súd uviedol, že uplatnený odvolací dôvod odkazuje na ustanovenie § 205a O.s.p. a umožňuje doteraz zistený skutkový stav spochybniť len v miere obmedzenej výpočtom podľa § 205a ods. 1 O.s.p. Predmetné ustanovenie taxatívne určovalo, v ktorých prípadoch sú odvolacím dôvodom skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie. Znamená to, že strana sporu musí všetky dôkazy, ktorými preukazuje svoje tvrdenia, predložiť alebo označiť pred súdom prvého stupňa, a to najneskôr do

vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, inak iba v prípadoch uvedených v § 205a O.s.p. Žalovaný až v odvolaní dôvodil, že počas trvania nájomnej zmluvy žalobcovia uzatvorili zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, ktorej predmetom bol záväzok žalobcov uzavrieť s Mgr. art. Z. X. kúpnu zmluvu na prevod vlastníckeho práva k pozemku a keďže žalobcovia svoj záväzok nesplnili, Mgr. art. Z. X. bol nútený podať žalobu, na ktorej základe prebieha súdne konanie. Zároveň až k odvolaniu pripojil dôkazy, a to vyjadrenie v právnej veci zo dňa 20.9.2013, Dodatok k zmluve o prenájme nehnuteľnosti zo dňa 22.9.2006, Žalobu o nahradenie vyhlásenia vôle žalovaného na uzavretie kúpnej zmluvy, Zmluvu o uzavretí budúcej zmluvy o prevode nehnuteľností zo dňa 2.10.2006, Potvrdenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 29.5.2014 o prebiehajúcim súdnom konaní o nahradenie vyhlásenia vôle žalovaných na uzatvorenie kúpnej zmluvy pod sp. zn. 4C/5/2013, Oznámenie obce T. U. o začatí konania podľa § 88 ods. 1 písm. b) a § 88a zákona č. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) o odstránení, resp. dodatočnom povolení stavby billboard a rozhodnutie o prerušení predmetného konania, Zmluvu o výkone správy reklamného zariadenia zo dňa 2.1.2010, Potvrdenia o platbe zo dňa 9.12.2014. Následne v rámci odvolacieho konania predložil dôkaz - Zápisnicu z rokovania valného zhromaždenia zo dňa 27.10.2008. Tieto žalovaným uvádzané skutočnosti alebo dôkazy neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na to, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. ani neboli splnené iné podmienky podľa § 205a ods. 1 O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný už nemohol v odvolacom konaní uvádzať tieto nové skutočnosti a ani predkladať nové dôkazy. Odvolací súd preto na tieto skutočnosti a predložené dôkazy žalovaným neprihliadal a hľadel na ne akoby neboli uplatnené. Odvolací súd mal za to, že v konaní nebol dôvod na jeho prerušenie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., nakoľko sa v ňom nevyskytli také otázky, ktoré by si súd nemohol posúdiť sám, nakoľko takýmito otázkami sú predovšetkým otázky v zmysle § 135 ods. 1 O.s.p. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd konanie neprerušil a nerozhodoval ani o prerušení konania, keď zo žalovaným predloženého podania nebolo možné vyvodiť podanie návrhu na prerušenie konania.

1.10. Na základe uvedeného by odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil. Odvolací súd však vo svojom rozhodnutí musel zohľadniť skutočnosť, že počas odvolacieho konania pozemok, ktorého vypratania sa žalobcovia dožadovali v tomto konaní a na ktorom sa nachádza billboard, ktorého odstránenia sa žalobcovia domáhali, bol dotknutý rozhodnutím Okresného úradu Senec, pozemkového a lesného odboru č. K.-Y.-R.-XXXX/XXX-XX/Ma zo dňa 21.3.2016 o schválení PPÚ v k.ú. T. U., na základe ktorého z parciel pôvodného stavu č. XXXX/XXX a XXXX/XXX boli vytvorené parcely nového stavu č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX. Následne pozemok s parc. č. XXXX bol rozdelený zápisom geometrického plánu č. XX/XXXX, úradne overeného katastrálnym odborom dňa 13.10.2016. Odvolací súd zdôraznil, že v danom prípade nejde o zmenu žaloby (v zmysle § 371 CSP žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť), zároveň nejde o zmenu prvoinštančného rozhodnutia v zmysle § 388 CSP, ale de facto o vykonanie úpravy I. a II. výroku napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v záujme vykonateľnosti inak vecne a správne vydaného rozhodnutia, berúc do úvahy objektívnu skutočnosť, že pozemok na ktorom sa nachádza aktuálne sporný billboard, je v súčasnosti evidovaný ako novovytvorená parcela č. XXXX/X, ktorá skutočnosť nastala v priebehu odvolacieho konania.

1.11. Z vyššie uvedeného dôvodu preto odvolací súd nerozhodoval ani o celkových trovách konania (podľa § 396 ods. 2 CSP), ale potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým prvoinštančný súd správne uložil povinnosť žalovanému nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 1 018,95 €. Odvolací súd zároveň samostatne rozhodol o trovách odvolacieho konania, pričom vyhodnotil úspech sporových strán v odvolacom konaní, a napriek zmeňujúcim výrokom I. a II. napadnutého rozhodnutia vyvodil plný úspech.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný. Pôvodne vo svojom mimoriadnom opravnom prostriedku jeho prípustnosť a dôvodnosť odôvodnil nesprávnym právnym záverom odvolacieho súdu s poukazom na § 421 ods.1 písm. a/ CSP, keď podľa názoru žalovaného k odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu došlo pri posudzovaní toho, či je žalovaný pasívne vecne legitimovaný na vypratanie celej predmetnej parcely, napriek tomu, že užíval len jej časť ako aj v tom, že prijal nesprávny právny záver, že žalovaný, ktorý nie je vlastníkom predmetného billboardu, má povinnosť ju vypratať. Vo svojom ďalšom podaní, z toho istého dňa (14. októbra 2019), ktoré označil v elektronickom podaní ako doplnenie dovolania a v texte ako oprava chyby v dovolaní, uviedol, že

dovolanie podáva z dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1, písm. b/ CSP, keď podľa jeho názoru došlo k naplneniu tohto dôvodu prípustnosti dovolania pri posudzovaní toho, či je žalovaný pasívne vecne legitimovaný na vypratanie celej predmetnej parcely o výmere 4793m², napriek tomu, že v konaní bolo preukázané, že na základe zmluvy o nájme aj po ukončení nájomného vzťahu užíval žalovaný len časť tejto parcely o výmere 250m². Tak isto zmenil dôvod svojho dovolania, opäť s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, keď namietal, že nie je vlastníkom predmetného billboardu.

3. Žalobcovia 1/ až 6/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu ho navrhli odmietnuť a priznať náhradu trov dovolacieho konania. Poukazovali na pasivitu žalovaného v konaní pred súdom, ako aj to, že nenamietal, že užíva iba časť parcely, a preto sa súdy touto skutočnosťou ani nezaoberali a neposudzovali túto právnu otázku, keď vychádzali iba zo skutkových zistení. Pokiaľ odvolací súd ustálil ako právnu otázku, kto je pasívne legitimovaný na odstránenie billboardu, zaujal správny právny záver, že vzhľadom na to, že o jeho umiestnení bolo rozhodnuté na základe nájomnej zmluvy, je povinný nájomca tento po uplynutí doby nájmu odstrániť, a to bez ohľadu, kto je vlastníkom predmetného reklamného zariadenia. Mal za to, že otázku vlastníctva billboardu nastolil žalovaný až v odvolacom konaní, a správne k nej zaujal odvolací súd záver, že na tieto skutočnosti v odvolacom konaní nie je možné prihliadať, nakoľko neboli uplatnené v konaní pre súdom prvej inštancie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

5. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

6. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolaťel'a vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolaťel' vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolaťel'a riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP). Pokiaľ dovolaťel' zastáva názor, že jeho dovolanie je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí to v dovolaní tvrdiť a v spojitosti s tým vysvetliť svoje presvedčenie, že odvolací súd riešil dosiaľ dovolacím súdom neriešenú otázku.

8. V danom prípade žalobca vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania (najskôr z ustanovenia § 421 ods. 1/ písm. a/ CSP) po „oprave chýb“, (ešte v rámci lehoty na podanie dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné

charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nevyvedie právnu otázku, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach; ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK 2016, str. 1382).

10. Žalobca v dovolaní uvádza nesprávnosť skutkových zistení a následne nesúhlas s právnym posúdením, pričom sám zrejme polemizuje s dôvodmi prípustnosti dovolania (najskôr s poukazom na odklon pri rozhodovaní v zmysle §421 ods. 1 písm. a/ CSP bez konkrétneho vymedzenia odklonu, následne s poukazom, na to, že právna otázka, ktorá mala byť rozhodujúcou pre záver odvolacieho súdu, nebola ešte v rozhodovacej praxi riešená v zmysle § 421 ods. 1, písm. b/ CSP).

11. Pokiaľ žalovaný namietal, že odvolací súd nesprávne vyriešil otázku pasívnej legitímácie v predmetnom konaní vo vzťahu k výmere parcely, ktorá bola v nájme a na ktorej bol umiestnený billboard, v konaní pred súdom prvej inštancie ani odvolacím súdom táto otázka nebola riešená, ako otázka právna, ale len vo vzťahu k označeniu parcely (jej výmery), ktorá je nepochybne otázkou skutkovou. Napriek tomu, záver odvolacieho súdu v tomto smere, o povinnosti predmetnú parcelu vypratať, ktorá bola reálne predmetom nájmu, považuje dovolací súd za správny a odôvodnenie dovolania žalovaným v tejto časti, ani neposkytlo dovolaciemu súdu možnosť, správnosť záverov súdom nižších stupňov spochybniť.

12. Pri druhej, z pohľadu dovolateľa právne vymedzenej otázke, ohľadom pasívnej vecnej legitímácie žalobcu ako nevlastníka predmetného billboardu, je takisto potrebné uviesť, že dovolateľom vymedzená právna otázka opomína skutočnosť, s ktorou sa vyrovnal odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku a to s poukazom na procesné podmienky konania. Odvolací súd podrobne zdôraznil, prečo sa otázkou pasívnej vecnej legitímácie nezaoberal v kontexte uplatnenej žaloby, nakoľko túto skutočnosť uplatnil žalovaný až v odvolacom konaní, napriek tomu zaujal právny záver, že i prípadné (ne)vlastníctvo billboardu, na správnosti uplatneného nároku na odstránenie billboardu, z pohľadu povinnosti zmluvnej strany pri skončení nájmu, nič nemení. Dovolací súd k tomu dodáva, že bez ohľadu na to, aký bol vzťah nájomcu (žalovaného) k veci (billboardu), ktorý umiestnil na predmete nájmu, je jeho povinnosť vec odstrániť a predmet nájmu vypratať. Prostriedok, ktorým sa vlastníci, v tomto prípade prenajímatelia predmetnej nehnuteľnosti mohli domôcť ochrany svojho vlastníckeho práva, potom, ako žalovaný užíval predmet nájmu bez právneho dôvodu, po skončení nájmu, je bezpochyby vlastnícka žaloba v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako ustálila tak právna teória ako i prax, pričom pasívne vecne legitímovaný k vyprataniu nemusí byť len vlastník veci, ale i ten, kto disponuje právom s vecou

nakladať.

13. Dovolateľ právny záver odvolacieho súdu relevantným spôsobom nespochybnil a len nesúhlas s názorom vysloveným odvolacím súdom, ako je už vyššie uvedené (bod 9), nedáva podklad pre záver o prípustnosti a dôvodnosti uplatneného mimoriadneho opravného prostriedku. Je potrebné si uvedomiť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, nie „ďalšie odvolanie“. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako ďalší „odvolací súd“, resp. súd, ktorý by mohol a mal posúdiť všetko, čím sa zaoberali súdy oboch inštancií; nemôže preto posudzovať všetky otázky, ktoré pred ním riešili tieto súdy (inak by sa stieral rozdiel medzi prvoinštančným, odvolacím a dovolacím konaním). Treba tiež zdôrazniť, že dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 421 ods. 1 CSP) nie je možné interpretovať a uplatňovať rovnako, ako odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (8 Cdo 140/2018, 8 Cdo 157/2018).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd odmietol podané dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

15. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.